

Η παγκοσμιοποίηση του κορυφαίου πρωταθλήματος μπάσκετ

«**Α**νοιξαν τον δρόμο για εμάς», είχε δηλώσει ο Γιάννης Αντετοκούνμπο αναφερόμενος στους Νοβίτσκι, Γκασόλ, Πάρκερ και Τζινόμπιλι.

Υστερα από το επιτυχημένο πέρας αυτών των τεσσάρων μη Αμερικανών «μύθων» από τον μαγικό κόσμο του NBA τη δεκαετία του 2000, οι παίκτες που δοκιμάζουν την τύχη τους στο κορυφαίο πρωτάθλημα μπάσκετ όλο και αυξάνονται. Για έβδομη συνεχόμενη χρονιά, περισσότεροι από 100 παίκτες που προέρχονται από άλλες χώρες του πλανήτη εκτός των ΗΠΑ, βρίσκονται στα ρόστερ των ομάδων για την τρέχουσα σεζόν.

Πιο συγκεκριμένα, 107 είναι οι ξένοι μπασκετμπολίστες στο NBA με εγγυημένα συμβόλαια, ενώ δέκα (συμπεριλαμβανομένου και του Κώστα Αντετοκούνμπο) είναι εκείνοι που έχουν υπογράψει two-way συμβόλαια (μπορούν να αγωνιστούν και στη δευτερεύουσα λίγκα του NBA, τη G-League, αλλά και σε αγώνες του NBA). Η κάθε μία από τις 30 ομάδες έχει τουλάχιστον έναν διεθνή παίκτη στο ρόστερ της, ενώ έξι είναι οι ομάδες (Ουίζαρντς, Μάβερικς, Νάγκετς, Πέλικανς, Θάντερ, Ράπτορς) που διαθέτουν περισσότερους από πέντε ξένους παίκτες.

Τα τελευταία χρόνια, οι μη Αμερικανοί παίκτες στο NBA έχουν εκτοξεύσει την απόδοσή τους και πλέον «απαιτούν» τον σεβασμό από τους Αμερικανούς. Ο Γιάννης Αντετοκούνμπο έχει κερδίσει τα τελευταία δύο διαδοχικά MVP, ο Λούκα Ντόντσιτς δείχνει να είναι το «next big thing», ενώ παίκτες όπως οι Τζόελ Εμπίντ, Νικόλα Γιόκιτς και Ρούντι Γκομπέρ είναι τρεις από τους κορυφαίους σέντερ της λίγκας. Επίσης, 14 είναι οι ενεργοί ξένοι παίκτες, οι οποίοι έχουν βρεθεί All-Stars σε κάποια στιγμή στην καριέρα τους. Πριν από 40 χρόνια όμως, τα πράγματα ήταν εντελώς διαφορετικά.

Τη σεζόν 1980-81, μόλις το 1,7% των παικτών του NBA είχε γεννηθεί εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών, ενώ μόνο τρεις προέρχονταν από την Ευρώπη. Το καλοκαίρι του 1992, τα πάντα άλλαξαν. Η FIBA αποφάσισε να επιτρέψει τη συμμετοχή των NBAερς σε Ολυμπιακούς Αγώνες, κάτι που δημιούργησε την Dream Team της Βαρκελώνης. Από εκείνο το σημείο και έπειτα, το NBA «άνοιξε τα φτερά του» σε παγκόσμιο επίπεδο. Νέα παιδιά από όλες τις χώρες του κόσμου είχαν ένα κοινό όνειρο: να αγωνιστούν στο κορυφαίο πρωτάθλημα μπάσκετ του πλανήτη. Τη δεκαετία του 1990, παίκτες όπως

οι Ντίβατς, Ολάζουον, Πέτροβιτς και Κούκοτς άνοιξαν τον δρόμο για να έρθουν το 2000 οι Γκασόλ, Τζινόμπιλι, Πάρκερ, Νοβίτσκι και να συνεχίσουν το «έργο» των ξένων υψηλής κλάσης στο NBA. Πού θα σταματήσει η... παγκοσμιοποίηση του NBA; Κανείς δεν γνωρίζει. Πάντως, αν κρίνουμε ότι η προηγούμενη δεκαετία έφερε στο NBA ακόμη περισσότερους ξένους παίκτες, ενώ η δεκαετία του 2020 «υπόσχεται» να διατηρήσει την... παράδοση, τότε ίσως τα επόμενα χρόνια να μιλάμε ουσιαστικά για μια παγκόσμια Λίγκα κι όχι για το αμερικανικό πρωτάθλημα μπάσκετ.